

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ**

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα
TELEFAX: 210 5203872
Πληροφορίες: Π.Παναγιωτακοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516475
e-mail: ypertns@ypakp.gr

**Αθήνα, 2 Νοεμβρίου 2020
Αριθ. Πρωτ.:1925**

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

ΘΕΜΑ: Προβλήματα εκπαιδευτικού στο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Πατρών.
ΣΧΕΤ.: Η με αρ. πρωτ.10024/24-9-2020 ΕΡΩΤΗΣΗ.

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές,κ. κ. Αναγνωστοπούλου Αθ., Μάρκου Κ., Αλεξιάδη Τρ., Αυγέρη Δ. , Βαρδάκη Σ., Βερναδάκη Χρ., Δρίτσα Θ., Ζεϊμπέκ Χουσεϊν, Καλαματιανό Δ., Καρασαρλίδου Ευ., Μάλαμα Κ., Μπάρκα Κ., Πούλου Π., Σκουρολιάκο Π., Τζούφη Μ., Φίλη Ν., Χρηστίδου Ρ. και Ψυχογιό Γ.,σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Στο αρμόδιο Τμήμα Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων του ΣΕΠΕ Αχαΐας δεν έχουν περιέλθει καταγγελίες ή αιτήσεις για διενέργεια εργατικής διαφοράς σχετικά με απολύσεις εκπαιδευτικών στο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Πατρών.

Η παραπάνω τοπική μας υπηρεσία σε περίπτωση που θα υπάρξουν καταγγελίες για το ως άνω θέμα θα μεριμνήσει για την ορθή εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, στο πλαίσιο πάντα του εκ του νόμου καθοριζόμενου πεδίου αρμοδιοτήτων της.

2.Όσον αφορά το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις συμβάσεις εργασίας σας πληροφορούμε τα εξής:

Α) Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648, 669 του Αστικού Κώδικα, και της παρ. 3 του άρθρου 9 του Ν. 3198/55 (Α' 98) προκύπτει ότι, σύμβαση μισθώσεως παροχής εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένης χρονικής διάρκειας, η οποία έχει ως χαρακτηριστικό γνώρισμα τη βεβαιότητα ότι θα διαρκέσει μέχρι ορισμένου σημείου από του οποίου και θα λήξει αυτομάτως, είναι εκείνη με την οποία συνομολογείται και καθορίζεται εκ των προτέρων κατά την κατάρτισή της είτε ρητώς είτε σιωπηρώς και κατά τρόπο αντικειμενικό, σαφή, ακριβή και αναμφισβήτητο η διάρκεια αυτής, με αναφορά σε ορισμένο χρονικό σημείο ή στην επέλευση ορισμένου μέλλοντος και βέβαιου γεγονότος ή στην εκτέλεση ορισμένου έργου, μετά την περάτωση του οποίου ή την επέλευση του βέβαιου γεγονότος ή του χρονικού σημείου, παύει να ισχύει αυτοδικαίως ή όταν η διάρκειά της υπαγορεύεται από αποχρώντα λόγο αναφερόμενο στις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας της επιχείρησης ή προκύπτει από το είδος και το σκοπό της

εργασίας (Α.Π. 936/2004, 971/2000, 1089/1993, 346/1997, 742/1992, 905/1992, 169/1991, Εφ. Δωδ. 24/2005, Εφ. Πατρών 505/2004, Εφ. Αθ. 7075/95, Πρωτ. Αθ. 3082/97, Μ.Π.Θ. 26308/1997 κ.λπ.).

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 669 παρ. 1 Α.Κ., οι συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου λύνονται αυτοδικαίως με την πάροδο του χρόνου ή την περάτωση του έργου για το οποίο συνομολογήθηκαν χωρίς οποιαδήποτε περί αυτού δήλωση βουλήσεως του ετέρου των μερών και χωρίς καταβολή αποζημιώσεως. Μέχρι την επέλευση του συμφωνηθέντος χρονικού σημείου τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύονται για όλο το χρόνο που είχαν προβλέψει. Κατ' εξαίρεση μπορούν να αποδεσμευτούν και να λυθεί η σχέση τους με καταγγελία, αν υπάρχει σπουδαίος λόγος. Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 672 Α.Κ., όταν συντρέχει σπουδαίος λόγος, καθένα από τα μέρη έχει δικαίωμα σε κάθε περίπτωση να καταγγείλει οποτεδήποτε τη σύμβαση εργασίας για σπουδαίο λόγο, χωρίς να τηρήσει προθεσμία, ενώ το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να αποκλεισθεί με συμφωνία. Σπουδαίο λόγο καταγγελίας αποτελούν τα περιστατικά εκείνα - ακόμη και μεμονωμένα - τα οποία, ανεξαρτήτως της προέλευσής τους ή της ύπαρξης υπαιτιότητας, καθιστούν, σύμφωνα με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, μη ανεκτή για τον καταγγέλλοντα τη συνέχιση της σύμβασης μέχρι την κανονική της λήξη, για τον προσδιορισμό δε του σπουδαίου λόγου συνεκτιμώνται οι συγκεκριμένες περιστάσεις, όπως το είδος της εργασίας και η φύση της επιχείρησης. Τα περιστατικά μπορεί να είναι και τυχαία ή να οφείλονται σε ανώτερη βία, χωρίς να ενδιαφέρει στη σφαίρα ποιου από τα δύο μέρη γεννήθηκαν (Α.Π. 57/2015, Α.Π. 359/2010, Α.Π. 62/2009). Επίσης, ο σπουδαίος λόγος δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη υπαιτιότητα στο πρόσωπο εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η καταγγελία (Ολ. Α.Π. 10/1995, Α.Π. 255/2006, Α.Π. 703/2006). Κατά δε το άρθρο 673 Α.Κ. «αν ο σπουδαίος λόγος για τον οποίο έγινε η καταγγελία συνίσταται ή οφείλεται σε αθέτηση της σύμβασης, εκείνος που την αθέτησε έχει υποχρέωση σε αποζημίωση». Όταν ο εργοδότης, χωρίς να τηρήσει την προθεσμία της λήξεώς της, καταγγείλει τη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου χωρίς σπουδαίο λόγο, η καταγγελία είναι άκυρη και θεωρείται ότι δεν έγινε (άρθρα 174, 180 ΑΚ), με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να υφίσταται η εργασιακή σύμβαση, οπότε ο εργοδότης, αρνούμενος να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του μισθωτού, οφείλει να του καταβάλει μισθούς υπερημερίας (Α.Π. 583/2009, Α.Π. 62/2009, Εφ. Αθηνών 4330/2006, Εφ. Πειραιώς 644/2002) για το μετά την καταγγελία και έως τη συμφωνημένη λήξη της συμβάσεως χρονικό διάστημα (άρθρα 672, 673, 3, 174, 180, 349, 350, 655, 656, 361, 648, 649 Α.Κ.).

Ενδεικτικά, ως σπουδαίος λόγος έχει κριθεί από τη νομολογία η ανάρμοστη συμπεριφορά του εργαζόμενου, η υβριστική συμπεριφορά προς τον εργοδότη, η μη συμμόρφωση του μισθωτού προς τις οδηγίες του εργοδότη, η μη επιμελής εκτέλεση της εργασίας ή η άρνηση παροχής της, η πρόκληση βλάβης από πρόθεση ή αμέλεια, η μεγάλη απουσία, η διακοπή της εκτελέσεως έργου που είχε αναλάβει ο εργοδότης κ.α. Αντίθετα, έχει κριθεί ότι δεν συνιστά σπουδαίο λόγο η μεταβολή των προσωπικών ή περιουσιακών στοιχείων του εργοδότη, η μη ικανοποιητική πορεία των εργασιών του εργοδότη, η άρνηση του μισθωτού να δεχθεί μετάθεση στο εξωτερικό κ.α. Επίσης, έχει κριθεί σε δικαστική απόφαση ότι δεν συνέτρεχε σπουδαίος λόγος που να υπαγορεύει την καταγγελία σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου εργαζόμενου, καθόσον αποδείχθηκε ότι ο ενάγων ήταν ιδιαίτερα εργατικός και ευσυνείδητος υπάλληλος, η δε καταγγελία έλαβε χώρα λόγω των συνεχών οχλήσεων και της προσφυγής του στην Επιθεώρηση Εργασίας, προκειμένου να διεκδικήσει τα νόμιμα δικαιώματά του (ΜΠΡ ΑΘ.71/2010).

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 40 του ν. 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012–2015» (Α΄ 152): «Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνει όρο για πρόωρη καταγγελία της με εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας ως προς την αποζημίωση απόλυσης για τις συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, κατά τις διατάξεις του ν. 2112/1920, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 74 παράγραφοι 2 και 3 του ν. 3863/2010, μετατρέπεται αυτοδικαίως σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου κατά την καταγγελία». Με τον όρο αυτό, ο οποίος αποτελεί περιεχόμενο της σύμβασης εργασίας που συνάπτεται μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου στα πλαίσια της ελευθερίας των συμβάσεων (361 Α.Κ.), ο εργοδότης επιφυλάσσει ρητά το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας του εργαζόμενου, χωρίς τη συνδρομή σπουδαίου λόγου, τηρώντας τις διατάξεις που διέπουν την καταγγελία της σύμβασης αορίστου χρόνου. Επομένως, είναι έγκυρη η καταγγελία σύμβασης ορισμένου χρόνου χωρίς σπουδαίο λόγο, αλλά εγγράφως, όταν υπήρχε στη σύμβαση ρήτρα περί δικαιώματος του εργοδότη να καταγγείλει ελεύθερα τη 2 σύμβαση και πριν από την πάροδο του συμφωνημένου χρόνου, τηρώντας τις διατάξεις περί καταγγελίας της σύμβασης αορίστου χρόνου (Μον. Πρωτ. Θεσσ. 4082/2014).

Β) Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 30 του ν. 682/1977 (Α΄ 244), όπως είχε τροποποιηθεί και ίσχυε πριν την αντικατάστασή το με το άρθρο 10 του ν. 4713/2020 (Α΄ 147/29-07-2020), προέβλεπαν τα εξής: «1. Οι διδάσκοντες στα ιδιωτικά σχολεία εκπαιδευτικοί, υπηρετούν με σχέση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου κατά τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους. 2. Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί προτείνονται προς πρόσληψη από τον ιδιοκτήτη του ιδιωτικού σχολείου και μετά την έγκριση της πρότασης από το Διευθυντή της οικείας Διεύθυνσης συνάπτουν σύμβαση ορισμένου χρόνου, η οποία αρχίζει την ημέρα παροχής των υπηρεσιών από τον εκπαιδευτικό και λήγει την 31η Αυγούστου του δεύτερου έτους από την πρόσληψή του. Κατά τη λήξη της διετίας ο ιδιοκτήτης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση. Μετά την πάροδο της διετίας και εφόσον η σύμβαση δεν καταγγελθεί κατά τα ανωτέρω, μετατρέπεται αυτοδικαίως σε σύμβαση αορίστου χρόνου». Οι εν λόγω διατάξεις αποτελούν αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΒΡΟΥΤΣΗΣ

